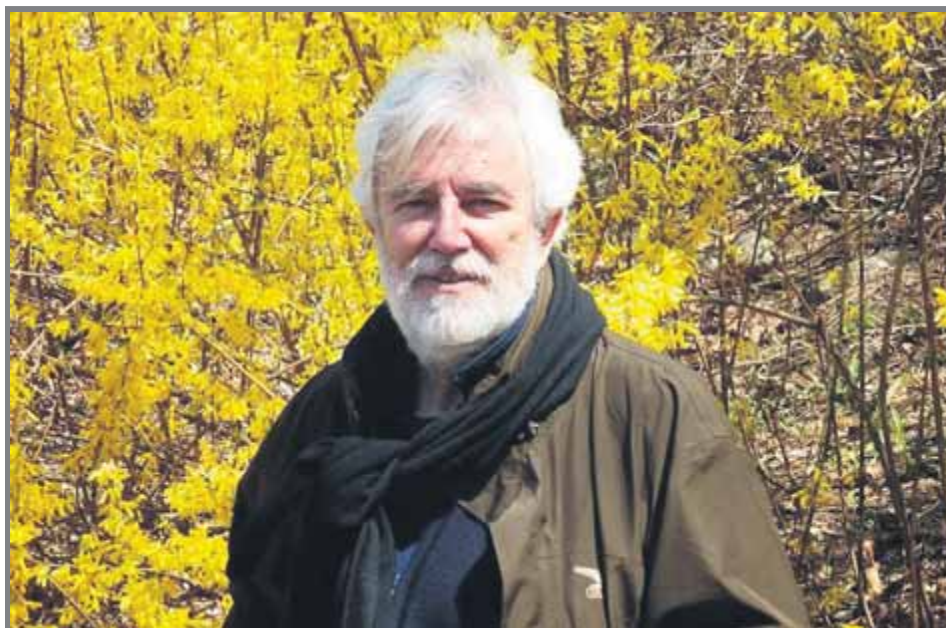

Antoni Clapés
és sobretot poeta,
però també
assagista i traductor
RODOLFO DEL HOYO

Fruir el fruit de la vida

De vegades et demanen què difereència un bon llibre de poesia d'un molt bon llibre de poesia. És obvi que no existeix una única resposta, entre altres raons, perquè els grans poemaris poden ésser *-han d'ésser*, en realitat- molt diferents, però possiblement ha de complir dues condicions: la primera, que et sacsegi pregonament, que en llegir-lo deixi impacte en el teu interior, que trasbalsi les teves emocions; la segona, que, d'una manera o altra, sentis que aquell volum no tan sols ha estat escrit per a tu, sinó que ja l'havies llegit, dins teu

-que ja existia dins teu però que ha calgut que el poeta / torsimany (te) l'hagi escrit / traduït per a tu.

Aquesta doble impressió, tan rara com meravellosa, es produeix immediatament així que et capbusses en la darrera obra d'Antoni Clapés: *t'emociona i et commociona tant, el sents tan teu, et diu -de fet, més que dir-te-les, te les mormola, en silenci, a cau d'orella- tantes coses que t'hi aferres com si la teva vida en depengués, com si continuar-lo llegint no fos una opció, per a tu, sinó una necessitat; com si et calgués per entendre't -per entendre't i en-*

tendre el món que t'envolta; com si fos el llibre que, sense saber-ho, esperaves; i, alhora, com si ell, al seu torn, t'esperés a tu.

A tu i -això és el que el fa colossal- a tots els que el llegeixin. A tots, és clar, els que estiguin preparats per llegir-lo, a tots els que tenen l'ànima a punt, a tots aquells -que són molts més dels que diuen i volen- per als qui la poesia i la filosofia no és que siguin ànimes bessones sinó que són una i una mateixa cosa; a tots aquells per als qui, en siguin o no conscients, el plaer estètic i el guany ètic o existencial vagin indissolublement units; a aquells per als qui "la bellesa perdurable" ha de "colpir el fons de les coses".

La poesia de Clapés és bella, bellíssima, d'una pulcritud i d'una escaiença impressionant, sempre a la (quasi impossible) "percaça del mot precís" que digui, sense dir-ho, per mitjà de silencis, d'espais en blanc, de pauses, de "la remor sorda" que ens permet "ser el silenci / de rere el silenci", el que ha de dir. Però posseeix, encara, una bellesa major, no (tant) estètica sinó vivencial o cultivadora: el llenguatge és, per damunt de tot, el mirall de l'ànima, de l'ànima profusament llaurada pel solc de la vida; del temps, dels records, de les lectures, de les caminades, de les converses, de les reflexions, autoreflexions i contrareflexions; de l'arbre de la vida -de la vida en el sentit més ampli, ple i (nodridorament) contradictori- que ha anat madurant lentament i pregona dins seu fins fructificar en aquest magistral poemari.

D'aquest poemari que, més que haver-lo escrit ell, l'ha escrit (i descrit) *a ell*. A ell i, per fortuna, a tots els que el sapiguem llegir -i, sobretot, re-llegir (i re-crear) ben endins nostre-. Llegiu-lo i us llegireu (també) a vosaltres mateixos. *

ARBRE QUE S'ALLUNYA
Antoni Clapés

Pròleg: Marc Romera
Editorial: Labreu
Barcelona, 2017
Pàgines: 112
Preu: 13 euros

BIOGRAFIA DAVID PALOMA

L'home camaleònic

L'últim premi Gaziel de biografies i memòries se l'ha endut Javier Varela per una gran biografia sobre Eugeni d'Ors: 13 capítols, més de cinc-centes pàgines, quaranta pàgines de notes (totes al final de l'obra, ben ordenades). Extensió a banda, Varela clava el plantejament: inicia la biografia quan Ors es dona a conèixer, el 1903, amb motiu del Primer Congrés Universitari Català, i la tanca al cementiri de Vilanova i la Geltrú el 1954, sense que hi hagi cap deixeble en el darrer comiat. Només un despistat Sebastià Juan Arbó, escriptor.

Entre els dos extrems, Varela enfila l'essència i els detalls d'un home que va ser catalanista, sindicalista, monàrquic i, al fi-

nal de la seva vida, falangista. Una evolució estranya, doncs, dins una biografia intel·lectual. El biògraf no explica la vida de l'autor del *Glosari*: la narra. I la narra acompanyant-se de tot el pòsit de les idees estètiques, morals i polítiques de la primera meitat del segle XX. Varela dosifica la relació de les notes acadèmiques, excel·lents, amb la influència ideològica de Charles Maurras; alterna la referència a la mort de la mare, de tuberculosi, amb la influència filosòfica d'Émile Boutroux i William James.

EUGENIO D'ORS
1881-1954
Javier Varela
Premi Gaziel
Editorial: RBA
Pàgines: 576
Preu: 25 euros

Aquesta biografia apta per a tots els lectors la signa un historiador especialitzat en el pensament polític de l'Espanya moderna que afirma que no simpatitza amb Ors i també que el falangisme i el nacionalisme (només el català!?) figura en "el que és més abominable" del segle passat. Xènius diria que el deure principal del paisatgista és no formar part del paisatge.

Javier Varela ha afegit ara noves dades per mostrar, però no pas per entendre, l'Ors filòsof, l'Ors polític i, també, l'Ors periodista. *